

EBOLADREIGING

1 JAAR LATER

Toen de eboladreiging vorig jaar een hoogtepunt kende, werd UZ Leuven een van de drie referentieziekenhuizen. Met man en macht bereidde het ziekenhuis zich voor op de komst van een mogelijke ebolapatiënt.

TEKST: ANN LEMAÎTRE

Volgens recente cijfers van de Wereldgezondheidsorganisatie zijn er nog maar een twintigtal gevallen van ebola in West-Afrika. Hoewel dat niet betekent dat de ziekte volledig onder controle is, is daarmee wel de grootste dreiging van de baan. Aan vaccins tegen de ziekte wordt nog volop gewerkt. Ook UZ Leuven blijft paraat voor nieuwe opstoten van ebola of andere infectieziektes.

In de zomer van 2014 nam het ebolavirus in Guinee, Sierra Leone en Liberia onrustwekkend toe. De kans dat een patiënt met ebola in ons land zou aankomen, werd realistisch. Ook UZ Leuven bereidde zich voor op de komst van een mogelijke ebolapatiënt. Het Leuvense ziekenhuis werd een van de drie officiële referentieziekenhuizen voor ebola, samen met het UZA in Antwerpen en het UMC Sint-Pieter in Brussel. De drie centra kregen een beurtrol om vermoedelijk besmette personen op te vangen.

PROTOCOLS

Al snel bleek dat het opnemen van een ebolapatiënt een uitdaging is voor heel het ziekenhuis. Hoofdgeneesheer prof. dr. Johan Van Eldere: “Op de afdeling medisch intensieve geneeskunde bouwden we een geïsoleerde ruimte waar een risicopatiënt kan verblijven. Het ziekenhuis kocht beschermende kledij en gaf het personeel opleidingen over

het aan- en uitkleden. De dienst preventie en milieu werkte een procedure uit voor het afvoeren van afval. We deden oefeningen met het leger om te checken hoe het transport van een patiënt van de luchthaven naar het ziekenhuis moest verlopen. Van de dienst ziekenhuis-hygiëne over de technische dienst

tot bewaking: iedereen was betrokken bij het uitwerken van de protocols voor ebola. Welk traject moet een patiënt volgen van spoed naar de medisch intensieve afdeling? Wie verwittigt de familie van de patiënt? Hoe wordt het lab op de hoogte gesteld?”

“De wereld is een dorp geworden”

Het ziekenhuis kocht beschermende kledij en gaf medewerkers opleidingen over het aan- en uitkleden.

BIOSAFETY 3

De eigenlijke test voor de diagnose van ebola gebeurt in het instituut voor tropische geneeskunde in Antwerpen, maar ook in het lab van campus Gasthuisberg kwamen speciale toestellen om testen af te nemen van eventueel besmette patiënten. Die testen gebeuren in het laboratorium met biosafety 3, een ruimte met hoge beschermingsgraad waar je enkel in pak en via een speciaal sas naar binnen kunt. Ook op de afdeling radiologie kocht men nieuwe toestellen om vermoedelijke ebolapatiënten te kunnen onderzoeken zonder gevaar voor andere patiënten of medewerkers. Daarnaast was UZ Leuven nauw betrokken bij adviesraden die het Belgische beleid voor ebola uitstippelden. Het ziekenhuis richtte zelf ook een werkgroep op die ervoor zorgde dat er bij een reëel geval van ebola in België gegarandeerd experimentele geneesmiddelen en vaccins ter beschikking zouden zijn in UZ Leuven.

ALERT

Twee keer kwam in Leuven een patiënt aan met symptomen van ebola, maar telkens bleek het loos alarm. De

opname verliep telkens heel vlot, met dank aan de uitstekende voorbereiding. Professor Van Eldere: “In het begin voelde je een zekere angst onder de medewerkers van UZ Leuven, zeker toen de eerste verhalen in de pers opdoken van besmette zorgverleners in Afrika. Maar we hebben onze mensen kunnen geruststellen. En we blijven ook in de toekomst alert. De trainingen voor aan- en uitkleden lopen door.”

De voorbereidingen die moesten gebeuren voor ebola, zullen ook in de toekomst van pas komen. “We hebben gezien dat we ons op heel korte tijd kunnen voorbereiden op moeilijke situaties. De wereld is een dorp geworden, het risico op infecties die zich razendsnel verspreiden neemt toe. Mensen nemen het vliegtuig en zijn ’s anderendaags aan de andere kant van de wereld. We weten dus dat er nog gelijkaardige problemen zullen opduiken. Momenteel is er bijvoorbeeld het MERS-virus in het Midden-Oosten en Zuid-Korea. We hebben ons niet enkel op ebola voorbereid, maar op alle types van infectieuze noodgevallen en rampen.”

Twee keer kwam in Leuven een patiënt aan die symptomen van ebola vertoonde, maar het bleek telkens loos alarm.